Nr. 74. Należytość pocztową uiszczono gotówką. Niedziela, 9 Kwietnia 1922. Rok 112.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 1-ej popołudniu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.
Biura Redakcji i Ekspedycja ul. Chorążczyzna 31. Administracja ul. Podwale 3. — Egzemplarze gazety do nabycia w Ekspedycji ul. Chorążczyzna 31, w biurze dzienników **S. Sokołowski i Ska** Jagiellońska 7, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy frankować.
Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — **Konto P.K.O. Nr. 141.690.**
Telefon Redakcji **Nr. 178.** — Telefon Administracji **Nr. 73.**

Cena egzemplarza w miejscu i na prowincji **20 Mk.**

PRENUMERATA:

	miesięcznie
we Lwowie bez dostawy	440— Mk
we Lwowie z dostawą	500— Mk
z przesyłką pocztową w Polsce	600— Mk
z przesyłką pocztową w innych państwach	650— Mk

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej", Lwów, ulica Podwale 3, w godzinach od 8—2 i 5—7 i biuro S. Sokołowski i Ska, ulica Jagiellońska 7.

Wobec doniosłego zagadnienia.

Przed potężnym kataklizmem dziejowym, który zakończył się pogromem germańskim i traktatem Wersalskim, Polska pozbawiona stale możności stanowienia o sobie, nie mogła już nie tylko kierować swym potężnym ruchem wychodźczym, ale nawet regulować go w jakikolwiek dla swych narodowych interesów korzystny sposób: olbrzymia fala wychodźcza szła nie tam, dokądbyśmy ją kierować pragnęli, ale tam dokąd polskiego wychodźcę werbowali ajenci emigracyjni, dokąd chciały ich przewozić kompanje okrętowe, gdzie robocze ręce polskie chciano przyjąć i w jako tako możliwych warunkach zatrudnić, innemi słowy wychodźtwo to było z naszego narodowego punktu widzenia wychodźtwem dzikiem, niknącem w daleki i szeroki świat po linji najmniejszego oporu.

Wychodźtwo kontynentalne pod postacią obieżysasów z jednej, a zamorskie (zarobkowe do Stanów Zjednoczonych Ameryki Pół., osadnicze zaś do Parany) z drugiej strony, to były dwa potężne prądy, dwa szlaki, któremi odpływały z kraju liczne rzesze pożytecznych, ale nie mogących znaleść pracy i kawałka chleba w kraju rąk roboczych, które polskim potem i krwią polską bogactwo materjalne obcych, ba nieraz nawet wrogich nam krajów obficie pomnażały.

Wszystkie strony ujemne tego stanu rzeczy, tak nam już dobrze są znane, że powtarzać je tutaj byłoby niepotrzebna stratą czasu; wystarczy obecnie jedynie zaznaczyć, że położenie nasze dzięki wypadkom politycznym i państwowemu odrodzeniu się Polski, o tyle zmieniło się na naszą korzyść, iż możemy obecnie przynajmniej regulować i opieką otaczać nasz ruch wychodźczy, który, o ile nie da się niewątpliwie przez dłuższy szereg lat jeszcze zatamować, powinien być z jak największą korzyścią dla naszych wychodźców przeprowadzony. Musimy sobie jasno zdać sprawę z faktu, że w obecnych warunkach nie może być jeszcze, niestety, mowy o wyzyskaniu polskiego ruchu wychodźczego na korzyść Państwa Polskiego, które własnej kolonji nie posiadając, musi godzić się na smutny fakt, że wyborny materjał roboczy i osadniczy odstępuje wprost za darmo innym organizmom politycznym i gospodarczym, które w dodatku zajmują takie stanowisko, jak gdyby czyniły nam łaskę, przyjmując w swe granice ludzi, uznanych powszechnie za cichych, spokojnych i lojalnych pracowników, którzy swym chlebodawcom (raczej pracobiorcom), nigdy kłopotu nie sprawiają. Tak zwane polskie kolonje, czy to w Ameryce Północnej (Stany Zjednoczone, Kanada), czyli też w Paranie, nigdy niemi w faktycznem tego słowa znaczeniu być nie mogą, ponieważ muszą zawsze pozostać cząstkami tych obcych z naszego punktu widzenia organizmów politycznych. Zresztą znana powszechnie doktryna Monroego nie pozwala na to, aby gdziekolwiek na gruncie amerykańskim mogły powstać obce kolonje, politycznie od jakiegokolwiek państwa europejskiego zależne. Wszelkie rachuby w tym kierunku zwrócone muszą się okazać złudne i zawodne; a wszelkie wysiłki w tym kierunku podejmowane muszą spełzać na niczem.

Jednym z punktów politycznego, gospodarczego i narodowego programu Rzeczypospolitej Polskiej musi być dążenie do jak najrychlejszego założenia własnej kolonji w najistotniejszem tego słowa znaczeniu, kolonji związanej z Polską zarówno politycznie, jak narodowo i gospodarczo. Urzeczywistnienie tego punktu naszego programu państwowego natrafi niewątpliwie na znaczne przeszkody, a przedewszystkiem na zarzut zaborczości, oraz imperjalizmu, jakkolwiek zarzut taki byłby całkowicie nieuzasadniony, ponieważ Polsce nie idzie wcale o podbijanie obcych krajów, lecz o zyskanie gdziekolwiekbądź na świecie takiego kąta, któryby pozwalał Polsce nie ponosić ustawicznych strat w materjale ludzkim na korzyść innych, częstokroć nawet wrogich organizmów politycznych i gospodarczych.

Jakkolwiek do sformułowania i urzeczywistnienia tego tak doniosłego dla nas programu jest w pierwszym rzędzie powołane Ministerjum spraw zagranicznych łącznie z Ministerstwem przemysłu i handlu, oraz Departamentem spraw morskich przy Min. przemysłu i handlu, to jednakże całe społeczeństwo, jako żywo w tej sprawie zainteresowane powinno przedewszystkiem zdawać sobie jasno sprawę z ważności tego programu, a następnie przyczynić się ze swej strony zarówno do postawienia go na porządku dziennym naszych spraw publicznych, jak i do jak najrychlejszej jego realizacji. Zarówno Państwo, jak i społeczeństwo polskie stoją wobec tego olbrzymiego zadania i winny zmierzać do jego rozwiązania.

Myśl stworzenia kolonji polskiej, stanowiącej politycznie i gospodarczo z Rzecząpospolitą Polską jedną całość, jest zupełnie dla naszego społeczeństwa nową: niewątpliwie szerokie masy nie uświadamiają sobie ani znaczenia, ani potrzeby takiej kolonji. Przedewszystkiem należy tę myśl podjąć, spopularyzować, uzasadnić i potrzebę jej a nawet konieczność ponad wszelką wątpliwość wykazać: następnie należy zakrzątać się około znalezienia takiego szmata ziemi, któryby się na polityczną kolonję polską nadawał, jakoteż skłonić rząd do zajęcia się tą sprawą tak poważnie, jak zajmuje się obecnie innemi żywotnemi interesami kraju i Państwa. Należy przedsięwziąć na szeroką skalę zakreśloną propagandę i podjąć cały szereg odpowiednich studjów wstępnych, rzecz bowiem jest ze wszechmiar poważną i lekko do niej zabierać się nie wolno. Innemi słowy potrzebna jest jakaś specjalna instytucja, potrzebne jest specjalne zrzeszenie społeczne, któreby sobie ten cel na oku postawiło i dążyło do jego urzeczywistnienia. Takie zrzeszenie istnieje już i rozpoczęło swoją działalność na razie w Warszawie, jako stolicy kraju, ale z natury rzeczy nie powinno i nie może ograniczyć się do gruntu warszawskiego, ponieważ sprawa to nadzwyczaj żywotna, blisko najszersze sfery kraju naszego obchodząca. Instytucją tą jest „Polskie Towarzystwo Kolonjalne", pozostające na mocy swego statutu w ścisłem porozumieniu z Min. spraw zagranicznych, jakoteż z Min. pracy i Opieki społecznej, a mianowicie z Urzędem emigracyjnym, pod którego kontrolą stale pozostaje, co daje rękojmię, że instytucja będzie stać zawsze na straży interesów państwowych i społecznych narodu polskiego, którego potrzebom wyłącznie chce służyć.

Wojciech Szukiewicz
Dyr. „Polskiego Tow. Kolonjalnego".

SEJM WALNY.

Warszawa. (PAT.) — Sejm. — Po referacie p. Godka uchwalono nowelę do ustawy o uposażeniu urzędników i funkcjonarjuszy państwowych z d. 13. lipca 1920, zezwalającą na to, aby w pewnych wypadkach przy wymiarze dodatku drożyźnianego mogła być uwzględniona młodzież uczęszczająca do szkół publicznych w wieku ponad 24 lat.

Przyjęto również rezolucję p. Herza, wzywającą Rząd do przedłożenia noweli do ustawy o uposażeniu urzędników państwowych ze specjalnem uwzględnieniem dużych rodzin.

Sprawę uposażenia sędziów i prokuratorów referował p. **Skarbek.** Idzie tu o zrównanie uposażenia sędziów i prokuratorów z odpowiedniemi stopniami innych kategorji urzędników. Rezolucja wzywa Rząd, aby w razie każdocześnego podwyższania jakiejkolwiek części uposażenia urzędników państwowych wprowadzał równocześnie odpowiednie podwyższenia dla sędziów i prokuratorów. Ustawę przyjęto w drugiem i trzeciem czytaniu wraz z rezolucją.

Następnie przyjęto ustawę w sprawie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych.

P. **Adam** referował ustawę o Polskim Banku Krajowym we Lwowie, który po upadku Austrji, stał się właściwie instytucją rządową. Obecnie idzie o ustalenie prawnego charakteru banku, jako instytucji państwowej i rozszerzenie zakresu jego działalności na całe państwo. Ustawę przyjęto wraz z rezolucją p. **Wojdalińskiego**, wzywającą Rząd, aby wpływał na przyspieszenie przeniesienia głównej siedziby Banku do Warszawy.

Następnie przystąpiono do noweli do ustawy o likwidacji serwitutów. Nowela dąży do przyśpieszenia tej likwidacji. Nowelę przyjęto wraz z poprawką rządową rozstrzygającą sprawę, kto ma występować jako strona wówczas, gdy serwitutem obciążony jest majątek rządowy, oraz rezolucję p. Nawrockiego, wzywającą Rząd, aby przedłożył projekt ustawy o przeprowadzeniu rewizji praw serwitutowych w Małopolsce.

Po referacie p. **Głąbińskiego** przyjęła Izba ustawę o zniesieniu Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej, oraz uchwaliła rezolucję wzywającą Rząd do przeniesienienia departamentów Ministerstwa z Poznania do Warszawy.

Po przerwie przyjął Sejm w drugiem czytaniu nowelę do ustawy o Kościele ewangelicko-augsburskim w Królestwie Polskiem z roku 1849, wprowadzającą zmiany niezbędne do wytworzenia właściwej reprezentacji wymienionego wyznania, któraby mogła porozumieć się z Państwem dla ostatecznego uzgodnienia położenia prawnego Kościoła ewangelicko-augsburskiego z Konstytucją. Trzecie czytanie ustawy odłożono. — Wobec uchwały Sejmu wzywającej Rząd do zbadania umów zawartych ze Spółkami leśnemi w Małopolsce oraz w odpowiedzi na interpelację p. Witosa i tow. z dnia 24. marca b. r. **Minister sprawiedli-**

wości Sobolewski złożył wyjaśnienie, z którego wynika, że po przeprowadzeniu dokładnego badania władze prokuratorskie znalazły objektywne dane do wszczęcia dochodzenia sądowo-karnego w dwóch następujących wypadkach: 1) W sprawie zawarcia umowy o eksploatację drzewa na pniu w lasach państwowych nadleśnictwa Berehy, z polecenia naczelnika wydziału drzewnego lwowskiej dyrekcji Odbudowy inż. Cyryla Kochanowskiego, przez kierownika Pow. Biura Odbudowy w Rudkach Zygmunta Jedlińskiego, ze szwagrem Kochanowskiego Alfredem Stockerem, przedstawicielom Spółki naftowej „Societe de Petrole de Vankovo“, warunki umowy zostały uznane przez Komisję Najwyższej Izby Kontroli Państwa za krzywdzące Skarb; 2) W roku 1920 zawarło Ministerstwo robót publicznych ze spółką „Budulec“ umowę, przejętą następnie przez firmę „Pezet“, a dotyczącą dostawy gotowych elementów budowlanych, dając tej firmie 5 miljonów pożyczki. — „Pezet“ otrzymał celem wykonania tej umowy od Ministerstwa rolnictwa do eksploatacji teren wyręba i zobowiązał się do wykonania szeregu inwestycji, jak tartaki, kolejki i t. p., które po 10 latach miały przejść na własność skarbu. Dnia 16. marca 1921 spisano umowę dodatkową między przedstawicielami tych ministerstw a „Pezetem“, mocą której pożyczkę 5 miljonów mp. zamieniono na bezzwrotną pożyczkę. Komisja Izby Kontroli Państwa uznała zmianę tej umowy za niekorzystną dla skarbu państwa, uznając w niej cechy przestępstwa i przekroczenia władzy, szkodliwe dla interesów skarbu.

Po otwarciu dyskusji stwierdził p. **Witos**, że PSL. nie zakładało ani nie popierało żadnej spółki, do spółek należeli tylko nieliczni członkowie stronnictwa. Następnie w obszernym wywodzie zbijał zarzuty pp. Staniszkisa i Stapińskiego. **Staniszkis** zaznacza w odpowiedzi na wywody p. Witosa, że sprawa stanie się naprawdę aktualną dopiero po wyjaśnieniach prezesa Najwyższej Izby Kontroli Państwa i wówczas będzie można mówić obszernie, a Izba poweźmie decyzję.

P. **Stapiński** polemizuje z p. Witosem i przytacza nowe fakty, dotyczące transakcji lasowych, i poleca je uwadze Ministra Sprawiedliwości, jakoteż prezesa Najwyższej Izby Kontroli

Następnie przyjęto w drugiem i trzeciem czytaniu ustawę o ratyfikacji porozumienia w sprawie utworzenia budżetu centralnego patentów na wynalazki oraz ustawę o przedłużeniu terminu dla zachowania i przywrócenia praw własności przemysłowych, dotkniętych przez wojnę światową, Dalej przyjęto ustawę o łączeniu się spółdzielni. — Następnie uchwalono nagłość i meritum **wniosku** p. Gdyka, wzywającego Rząd do załatwienia w ciągu dni 7 sprawy strajku dozorców domowych przez odpowiednie uregulowanie ich bytu materjalnego.

P. **Dziubińska** motywowała wniosek nagły o udzielenie pomocy sanitarnej i żywnościowej dla repatrjantów pozostających jeszcze w Rosji oraz o wezwanie Rządu do przyśpieszenia ich powrotu do kraju. Nagłość wniosku przyjęto, a wniosek odesłano do komisji.

Następne posiedzenie odbędzie się we wtorek 25 bm.

Zamykając posiedzenie marszałek życzył posłom „Wesołych Świąt“ na co Izba odpowiedziała „Nawzajem“.

Z komisji sejmowych.

Warszawa. (PAT.) Komisja wojskowa wspólnie z Komisją dla spraw zagranicznych pod przewodnictwem p. Anusza w obecności Prezydenta Ministrów i Ministrów Kamieńskiego i Sosnkowskiego rozpatrywała interpelacje pp. Zmitrowicza i Skarbka w sprawie knowań monarchistycznych organizacji rosyjskich na terenie Polski.

W niezwykle ożywionej dyskusji brali udział wszyscy trzej Ministrowie.

Prezydent Ponikowski oświadczył, że o istnieniu takich organizacji jest mu wiadomem i że władze polskie poczyniły odpowiednie kroki celem zapobieżenia tym knowaniom. Minister Sosnkowski stwierdził, że knowania te mają ścisły związek z ogólną sytuacją polityczną wytworzoną przez zwołanie konferencji genueńskiej. Sytuacja ta nabiera, zdaniem **Ministra**, wyjątkowej ostrości ze względu na wchodzące w grę interesy polityczne i gospodarcze. Minister Kamieński zaznaczył, że władze cywilne działają we wspólnym kontakcie z władzami wojskowemi i czuwają nad tem, aby zawczasu usunąć niebezpieczeństwo grożące pokojowi kraju.

Po dyskusji przyjęto 4 następujące rezolucje: 1) P. Liebermana: Wzywa się rząd, aby zebrany przezeń materjał o knowaniach monarchistycznych rosyjskich, zagrażających pokojowi, udzielił do wiadomości rządom reprezentowanym w Radzie Najwyższej i zwrócił uwagę na konieczność odpowiednich zarządzeń, a pozostającymi do rozporządzenia środkami postarał się poinformować w czasie stosownym również opinję publiczną Europy o wykrytych w Polsce knowaniach monarchistów rosyjskich, następnie, aby na jednem z następnych posiedzeń ujawnił nazwiska tych osób z pośród społeczeństwa polskiego, które świadomie czy nieświadomie popierały akcję wzmiankowanych monarchistów. 2) P. Chądzyńskiego: Połączone Komisje spraw wojskowych i zagranicznych wobec stwierdzonej akcji konspiracyjnej emigracji rosyjskiej, obecnie monarchistów, na terenie Rzeczypospolitej, wzywają Rząd, aby przedsięwziął wszystkie środki celem należytego strzeżenia granic wschodnich i uniemożliwienia w przyszłości wszelkiej roboty konspiracyjnej żywiołów obcych na terenie Rzpltej i złożył sprawozdanie Sejmowi w ciągu miesiąca. 3) P. Perla: Wzywa się Rząd, aby zwrócił uwagę państw i reagował w drodze dyplomatycznej na niebezpieczeństwo wynikające dla pokoju z ustawicznych pogróżek arcywojennej Rosji sowieckiej. 4) P. Uziębły: Na posiedzeniu połączonych Komisji spraw wojskowych i zagranicznych uchwalono w najbliższym czasie zwołać wspólne posiedzenie Komisji spraw zagranicznych i administracyjnej celem rozpatrzenia spraw rosyjskich.

Komisja skarbowo-budżetowa rozpatrywała w dalszym ciągu projekt ustawy o rozbudowaniu miast. Przyjęto 14. artykułów z nieznacznemi poprawkami. Nad art. 15. traktującym o gruntach państwowych leżących w obrębie miast, wywiązała się nader ożywiona dyskusja. Dla ustalenia opinji wybrano specjalną podkomisję. Następne posiedzenie Komisji odbędzie się dnia 25 kwietnia b. r.

Komisja prawnicza. przyjęła w myśl poprzedniej uchwały o lokalnych komisjach komornianych następujące poprawki do zmienionej ustawy o ochronie lokatorów: Do art. 3. dla określenia stawek komornego, powołano w każdej gminie miejskiej komisje komorniane złożone w miastach o ludności do 30.000 z sześciu członków i 4 zastępców, ponad 30—100.000 12 członków, 6 zastępców, w miastach z ludnością ponad 100.000 18 członków, 10 zastępców. Członkowie komisji, oraz ich zastępcy mogą być powołani z pośród członków Rady miejskiej lub z pośród innych osób zamieszkałych stale w mieście, znających stosunki miejscowe i posiadających prawo wybieralności do miejscowej Rady miejskiej, przyczem połowa członków komisji oraz zastępców powinna się składać z właścicieli nieruchomości, druga zaś połowa z lokatorów nie posiadających nieruchomości w danej gminie i nie będących pełnomocnikami właścicieli nieruchomości. W razie niepowołania przez Rady miejskie komisji komornianych w terminie oznaczonym w rozporządzeniu wykonawczem, członków tych komisji wyznaczają w Warszawie Minister spraw wewnętrznych, w miastach wojewódzkich Wojewodowie, w innych miastach lub gminach Starostowie. Starosta może powołać wspólną komisję komorniana dla kilku, ewentualnie wszystkich gmin danego powiatu, jak również może powołać specjalne komisje komorniane dla miast nie wydzielonych z powiatu, dla uzdrowisk i miejscowości leczniczych. Przewodniczących komisji komornianych miejskich, oraz ich zastępców wyznacza prezes właściwego sądu okręgowego z pośród sędziów czynnych, a w braku odpowiednich kandydatów z pośród byłych sędziów lub innych osób z wykształceniem prawniczem. Przewodniczących innych komisji komornianych wyznaczy właściwy Starosta. Na posiedzeniach komisji komornianych powinni być reprezentowani właściciele nieruchomości i lokatorzy w równej liczbie w razie potrzeby drogą powołania zastępców. Do ważności uchwał potrzebna jest obecność przewodniczącego lub jego zastępcy i co najmniej 2/3 reszty członków komisji. Decyzja zapada większością głosów obecnych członków. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący, który w innych wypadkach nie głosuje. Mandaty członków komisji komornianych trwają rok. Ustępujący mogą być ponownie wybrani. Mandat wygasa w razie rozwiązania Rady miejsk. (gminnej).

Komisje ochrony pracy, zdrowia publicznego i opieki społecznej na wspólnem posiedzeniu pod przewodnictwem p. Rottermunda w obecności Ministra Chodźki i komisarza dla spraw repatrjacji Wł. Grabskiego rozpatrywały sprawozdanie p. Grabskiego, Sztolcmana i Dziubińskiej o repatrjacji z Rosji. P. Grabski wskazał na poprawę stosunków w polskich etapach repatrjacyjnych, następnie na zorganizowanie pomocy dla repatrjantów wewnątrz kraju. P. Sztolcman zwrócił uwagę na brak lekarzy i oznajmił, że zorganizowano 60 lotnych kolumn dezynfekcyjnych. Doktor kolejowy Świętochowski zwrócił uwagę na przenoszenie zarazy w transportach towarów drogą kolejową z Rosji. Pani Dziubińska, poseł do Sejmu i delegatka petersburskiej delegacji repatrjantów, oświadczyła, że liczba Polaków pozostających nadal w Rosji, a życzących sobie powrotu do kraju, sięga z górą pół miljona osób.

Komisja rewindykacyjna.

Warszawa. (PAT.) — Komisja rewindykacyjna przy Głównym Urzędzie Liwidacyjnym komunikuje: Rozporządzeniem Rady Ministrów z d. 3. lutego 1922 powołana została do życia Komisja Rewindykacyjna do przeprowadzenia rewindykacji w naturze przedmiotów, wywiezionych podczas wojny przez Austrjaków lub Węgrów do Austrji lub państw z nią sprzymierzonych. Rewindykacji podlegają: maszyny przemysłowe i ich części, maszyny rolnicze, narzędzia, instrumenty, części instalacji fabrycznych, metale, surowce, półfabrykaty, przedmioty sztuki. biżuterje, kosztowności, zabytki, książki, archiwa, plany, pieniądze, patenty, papiery wartościowe, dzwony, węgiel drzewo, łodzie rzeczne, wagony, wreszcie inwentarz żywy. Rewindykacja ma zastosowanie 1) o ile przedmioty zostały zabrane przez Austrjaków lub Węgrów w drodze rekwizycji lub sekwestru, wogóle bezprawnie, z terytorjów Polski; 2) o ile da się odnaleść i rozpoznać indywidualnie czy to na podstawie własności charakterystycznych przedmiotów, czy też na podstawie dokumentów.

Rewindykacja polega na zwrocie przez Austrję Rządowi Polskiemu rzeczy odnalezionych i rozpoznanych jak wyżej i na wydaniu tych rzeczy w naturze przez komisję rewindykacyjną osobom poszkodowanym, które je w komisji rewindykacyjnej zareklamują.

Wobec tego wzywa się wszystkie osoby poszkodowane, którym może przysługiwać prawo rewindykacji z Austrji do przedstawienia swoich reklamacji komisji rewindykacyjnej, Warszawa, ul. Jasna 8. o ile odpowiednie ich pretensje nie zostały już poprzednio przez nią zarejestrowane w Komisjach szacunkowych. W każdym jednak razie i te osoby, które pretensje swoje w Komisjach szacunkowych rejestrowały, muszą zapodać komisji rewindykacyjnej numer odnośnego raportu komisji szacunkowej oraz dostarczyć Komisji rewindykacyjnej informacji, które Komisjom szacunkowym przedstawione nie zostały. Informacje, które poszkodowani winni przedstawić Komisji rewindykacyjnej, winny odpowiadać poniżej podanym punktom, możliwie jak najkompletniej. Odnośne blankiety wydaje Komisja rewindykacyjna na żądanie. Wobec krótkiego terminu, w jakim rewindykacja z Austrją ma być przeprowadzona winni poszkodowani złożyć reklamacje najpóźniej do dnia 5. maja b. r.

Reklamacja ma zawierać: 1) imię i nazwisko. 2) przynależność państwowa, 3) dokładny adres, 4) dokładny opis przedmiotu (wymiar, waga, cechy), 5) sposób zabrania (areszt, przywłaszczenie, rabunek itd.), miejsce i datę zabrania, władze oraz osobę, która zabranie zarządziła, 6) miejsce dokąd przedmiot po zabraniu odstawiono, komu został oddany do użytkowania i gdzie się obecnie znajduje, 7) odszkodowanie otrzymane przez odszkodowanego w markach, rublach, koronach i t. d., data i

miejsce wypłaty, urząd, który wypłatę uskuteczni, ocena rekwizycyjna w markach, rublach, koronach, 8) dowód załączony do deklaracji (odpis kwitu rekwizycyjnego, zaświadczenie byłych władz okupacyjnych i jeden lub dwóch świadków. Wszelkie dowody i dokumenty należy przedłożyć w odpisach).

no. Przy porównaniu cyfry śmiertelności lat wojennych z cyfrą roku 1911 należy i tu uwzględnić, że skutkiem znacznego ubytku liczby porodów w tym czasie zmniejszyła się ta właśnie klasa wieku, która najsilniej obarcza statystykę śmiertelności, tj. klasa niemowląt i dzieci do 5 r. życia. Wobec takiej zmiany w uklasowaniu ludności, śmiertelność ogółem winnaby się była obniżyć, a ona urosła!

Zmniejszyło się z drugiej strony przeciętne prawdopodobieństwo życia dla ludności skutkiem ubytku dziesiątek tysięcy mężczyzn w sile wieku pociągniętych do służby wojskowej, skutkiem wyjazdu rodzin zamożniejszych, skutkiem zmniejszonego przez wojnę napływu ludności wiejskiej, przeważnie zdrowej.

Bardziej stanowczo jednak niżli te wszystkie wpływy, zaważyły na szalach śmiertelności zmienione podczas wojny warunki życia, niedostatek, nędza żywnościowa, wstrząśnienia moralne.

Im to głównie referat dr. Mikołajskiego poświęca uwagę.

W czasie konferencji genueńskiej.

Rzym. (AW.) — Rząd włoski nie dopuści w czasie konferencji genueńskiej ani jednej z delegacji różnych organizacji rosyjskich zagranicę i nie pozwoli im tamże przyjechać.

Berlin. (AW.) — Z tuteiszych kół dyplomatycznych, które w czasie pobytu delegacji sowieckiej w Berlinie były z nią w ścisłym kontakcie dowiadujemy się, że delegacja ta posiada szczegółowo opracowany plan odbudowy Rosji. Plan ten zawiera warunki pod jakimi sowiety dopuszczą państwa zagraniczne do udziału w odbudowie Rosji. Za rzecz pewną uważa się, że sowiety odrzucą każde wezwanie do uznania długów przedwojennych, jeżeli koalicja nie weźmie odpowiedzialności za szkody wyrządzone w Rosji przez interwencję.

Berlin. (AW.) — Dziennik „Rul“ donosi z Moskwy o krążących tam pogłosach, jakoby Lenin udał się przecież do Genui pod nazwiskiem Władymirowa.

Bordeaux. (AW.) Dzienniki potwierdziły wiadomość za Poincare bedzie kierował delegacją francuską osobiście z Paryża 6. b. m. delegacja francuska otrzymała instrukcje, iż w każdym wypadku będzie zasięgać zdania premjera Poincarego. Definitywnie o wszystkich uchwałach będzie decydować wyłącznie parlament francuski. Delegacja francuska będzie miała do wyłącznej dyspozycji osobne linie telefoniczne i telegraficzne.

Waszyngton. (AW.) Hughes zawiadomił ambasadora Stanów Zjednoczonych w Rzymie, że dep. stanu oczekuje od niego dokładnych informacji o toku obrad konferencji genueńskiej. Rząd Stanów oświadczył bez ogródek, że nie wyznaczy na konferencję genueńską ani swego przedstawiciela, ani obserwatora w charakterze bądź oficjalnym bądź nieoficjalnym. Amabasador amer. ograniczy się na konferencji genueńskiej do roli przedstawiciela przy rządzie włoskim.

Londyn. (AW.) Lord Curzon z powodu choroby nie będzie mógł udać się do Genui razem z pozostałymi członkami delegacji angielskiej. Jeżeli stan zdrowia dozwoli, lord Curzon wyjedzie z Londynu 13. bm.

Rzym. (AW.) Delegacja sowiecka przybyła do Rapallo bez żadnego wypadku. W czasie przejazdu przez ulice powozów wiozących del. sow. publiczność zachowywała się obojętnie. Powozów aż do ich przybycia do hotelu pilnowała policja włoska. Deleg. przyjął baron Vezzana, gen. sekr. konferencji.

Komunikacja kolejowa z Białorusią i Rosją.

Warszawa, 6 kwietnia 1922.

(U) Wedle ogłoszonego rozporządzenia Ministra kolei żelaznych, ustalono już warunki wzajemnej komunikacji kolejowej pomiędzy Polską a Białorusią i Rosją, która odbywać się będzie jedynie przez stację graniczną Stołbce na linji Baranowicze-Mińsk. Przewóz osób, bagażu i towarów ze wszystkich stacyj kolei polskich do Białorusi i Rosji uskutecznia się — po przez stację Stołbce — wprost do sąsiedniej stacji kolei Aleksandrowskiej Niegorełoie, oddalonej o 27 klm., na podstawie przepisów, taryf i d kumentów obowiązujących w wewnętrznej komunikacji na kolejach państwowych polskich, a sporządzonych li tylko w języku polskim. W odwrotnym kierunku z Białorusi i Rosji do Polski odprawia się osoby, bagaż i przesyłki towarowe wprost do polskiej stacji Stołbce — w ramach postanowień obowiązujących w wewnętrznej komunikacji na kolejach białoruskich i rosyjskich — dokumentami w urzędowym języku stacji wyjazdu, względnie nadania. Od przewozu wyłącza się przesyłki nadzwyczajne i pospieszne, oraz wyklucza się obciążanie przesyłek zaliczkami.

Wojenne przygotowania sowietów.

Charków. (A. W.) Rząd ukraiński zarządził rejestrację lekarzy w celach mobilizacyjnych. Mobilizacja została dziś ogłoszona dla charkowskiego okręgu wojskowego. Rejestracji podlegają wszyscy cywilni i wojskowi lekarze niezdolni do służby w szeregach, a mianowicie mężczyźni poczawszy od rocznika 1866 a kobiety od rocznika 1870. Zarządzenie to jest charakterystyczne jako jedno z licznych przygotowań mobilizacyjnych, które sowiety kontynuują nie bacząc na konferencję w Genui.

Wieści z Warszawy.

Warszawa. (AW.) 3. bm. organy bezpieczeństwa publicznego dokonały szeregu dalszych aresztowań wśród wybitnych członków rosyjskiej kolonji w Warszawie, pod zarzutem uprawiania propagandy szkodliwej dla państwa.

Warszawa. (AW.) Jak donosi „Przegląd Wieczorny“ konw. sanit. z Rosją nie została jeszcze podpisana. Rokowania trwają w dalszym ciągu.

Warszawa. (AW.) Min. spraw wewn. przejęło sprawy obozów dla internowanych.

Warszawa. (AW.) Min. spraw wewn. opracowuje ustawę miejską, która po świętach złożoną będzie w kom. admin. Sejmu. Kom. ekon. przystąpiła do rozważania referatu Min. pracy Darowskiego w sprawie konieczności poparcia ruchu budowlanego i dania pomocy bezrobotnym. Min. spraw wewn. opracowało projekt ordynacji wyborczej dla miast i przesłało go do kom. Sejmu, oraz rozesłało go miastom dla zazuajomienia. W Min. spraw wewn. zostaje przyłączony do dep. I. wydział dla spraw internowanych, którego kierownikiem zostaje gen. Żeligowski.

Warszawa. (AW.) Według informacji „Kurjera“ Rada Min. na ostatniem swojem posiedzeniu postanowiła w myśl zawartych umów z W. M. Gdańskiem, utworzyć tam wydział marynarki handlowej.

Tragiczny bilans.

Według referatu dr. S. Mikołajskiego: Śmiertelność w m. Lwowie w okresie 1914—1920.

(I.) Jak gospodarz po przejściu burzy, naprzód najpilniejsze zarządzenia czyni, by umożliwić życie i pracę, a potem dopiero bada, jakie burza wyrządziła szkody — tak też zaabsorbowane koniecznościami państwowemi władze, nie mogły jeszcze zająć się należycie zebraniem materjału, który z możliwą dokładnością ukazałby nam, jakie są rozmiary nieszczęścia zrządzonego przez wojnę.

Jednak już zaczyna się powoli gromadzić owe materjały. Niezmiernie cenny referat Dyr. Urzędu zdrowia, dr. S. Mikołajskiego jest jednym z pierwszych na tem polu kroków.

Trzeba było niesłychanej istotnie skrzętności i pokonania niełada trudów, by zgodnie z wymaganiami nauki zestawić wyniki, pracę dr. Mikołajskiego zapełniające. Wojna uniemożliwiła normalne funkcjonowanie aparatu statystycznego nawet w miastach. Lwów np. posiada z okresu wojennego surowy materjał statystyczny częściowo tylko zestawiony w miesięcznych sprawozdaniach, ogłaszanych drukiem przez Zarząd miasta i tylko po koniec sierpnia 1918, a z rocznych sprawozdań statystycznych ostatnie wyszło w r. 1914 i za przedmiot ma lata 1910, 1911!

Na razie z inicjatywy dr. Mikołajskiego Miej. Biuro Statystyczne dokonało rocznych zestawień śmiertelności za lata 1914—1920 i one to autorowi referatu posłużyły za podstawę do wysnucia najogólniejszych znamion śmiertelności w okresie wojennym.

Procent śmiertelności w mieście nie wzrastał stale. Wynosił on w 1911 r. 19.81 pro mille, a w r. 1914 wykazał nieznaczny stosunkowo przyrost, podniósł się bowiem do 22.54. Zato w roku następnym (1915) osiągnął maximum, doszedł mianowicie do 36.25. Najbardziej zbliżył się do tego stanu w r. 1919 (28.26) i 1918 (26.58). Rok 1920 zaznaczył się również dość wielką śmiertelnością (25.70). Natomiast lata 1916 i 1917 posiadały śmiertelność mniejszą (22.71 i 25.79).

Oba szczyty nasilenia śmiertelności przypadają na lata największych w mieście wstrząśnień wojennych, tj. na r. 1915, który zaciężył inwazją i okupacją rosyjską i na r. 1919, kiedy Lwów oblężony i bombardowany przeżywał najcięższe dni próby.

Oczywiście statystyka ta nie daje pełnej miary strat poniesionych, nie objęła bowiem wszystkich ofiar wojennych Lwowa, nie wliczyła tych, którzy w niewoli lub na tułactwie przecierpieli katusze uchodźtwa i zapełnili cmentarze na obczyźnie, a nawet tych, którzy poza rogatkami miasta padli w jego obronie i spoczywają po gminach okolicznych.

Dr. Mikołajski zwraca uwagę ... jed-

Tygodnik ilustrowany „SPORT“

Nr. 4 opuścił prasę i zawiera: Słownictwo sportowe języka polskiego dr. St. Polakiewicza. Fejleton z życia sportowego „Warjaty“ Bandrowskiego. Fotografia sportowa dr. Mikolascha. Patron myślistwa Sew. Kruglskiego.

Zawody w piłce nożnej Wisła-Cracovia z fotografjami.

Armja a sport kpt. Dzułyńskiego. Wiadomości o wynikach z zawodów w piłce nożnej w całej Polsce i zagranicą. Bogata kronika myśliwska. Dział rozmaitości. Zagadka z piłki nożnej. Wzorowy dział szachowy. Szereg aktualnych zdjęć fotograficznych.

Cena numeru 80 Mk. Pren. kwart. 1000 Mk. Adres Wydawnictwa: Lwów, Zimorowicza 5.

Następny numer ukaże się w czasie świątecznym.

KRONIKA.

Kalendarz: Niedziela, 9 kwietnia Rz.-kat.: 6 P. Palmowa. — Gr.-kat.: 6 Postu. — Słowiański: Dobrosława.

Poniedziałek, 10 kwietnia. Rz.-kat.: Ezechiela. — Gr.-kat.: Itarjona. — Słowiański: Gorysława.

— W przeddzień Palmowej wcale niewesołe zjawisko przedstawia stan powietrza. Ciągle jeszcze naprózno wyczekujemy rozjaśnienia i tych cudnych akcesorjów, jakiemi pochód swój zwykle zaznacza wstępująca pomiędzy nas wiosna. Co za niedbalstwo ze strony krawczyni-przyrody, że dotąd nie wygotowała nowego kostjumu, w którym Wiosna mogłaby pójść do ślubu z oczekującym jej tęsknie Majem.

—o—

— **Ignacy Paderewski** — wedle doniesień prasy amerykańskiej — zamierza jeszcze przed upływem kwietnia powrócić do kraju.

— **Lwów powita niezwykłych gości.** Na mający się odbyć we Lwowie w końcu maja zjazd związku miast zapowiedziała swe przybycie delegacja francuska związku miast, licząca 1716 miast. Burmistrzów franc. przybędzie do Polski około dwustu. Po zjeździe lwowskim Francuzi zwiedzą Warszawę, Kraków i Lwów.

— **Straż mogił** Polskich bohaterów urządza d. 9 b. m. w niedzielę zbiórkę uliczną na budowę kaplicy i cmentarza Obrońców Lwowa. Wydział zwraca się z gorącym apelem do społeczeństwa polskiego, by nie szczędziło grosza na tak szlachetny cel.

Puszki i legitymacje wydaje się w sobotę w miejskiej Kasie oszczędności, ul. Wałowa 9, od 4—7.

— **Sprawa oddania** Zakładu karnego dla kobiet im. Marji Magdaleny na cele Politechniki lwowskiej, weszła — jak informuje rektorat Politechniki — w nową fazę. W ostatnim bowiem czasie Ministerstwo sprawiedliwości na wniosek prokuratora sądu apelacyjnego Tadeusza Maliny, zezwoliło już na podzielenie na razie głównego gmachu wymienionego Zakładu i na oddanie Politechnice niektórych części tego gmachu. Czynności z tem związane są obecnie w toku, tak, że można się spodziewać po wakacjach pewnej choć nader jeszcze drobnej ulgi w ciasnocie pomieszczeń Politechniki.

— **W sprawie przewozu koleją chorych.** Ministerstwo kolei wydało ostatnio zarządzenie w sprawie przewozu koleją chorych osób. W myśl tego zarządzenia przy zajmowaniu osobnych wagonów lub przedziałów dla chorych, kolej winna wymagać zaświadczenia lekarza co do rodzaju choroby podróżnego, przyczem zaświadczenie winno zawierać wyraźne orzeczenie, czy choroba jest zaraźliwa lub też nie. Jeżeli choroba jest zaraźliwa, wówczas zamawiający przedział lub wagon winien wraz z należnością za przewóz uiścić opłatę za dezynfekcję.

— **Komunikacja kolejowa z Niemcami.** Z Warszawy donoszą, że w wykonaniu postanowień Konwencji paryskiej z dnia 21. kwietnia 1921. r., która ustaliła zasady komunikacji pomiędzy Niemcami a Polską w ramach traktatu wersalskiego odbywają się w ostatnim czasie w różnych miejscowościach Polski i Niemiec konferencje pomiędzy zastępcami kolei polskich a delegatami kolei niemieckich. Celem tych konferencyj jest ostateczne uregulowanie komunikacji kolejowej zarówno w ruchu osobowym i bagażowym jak i w ruchu towarowym pomiędzy Polską a Niemcami. — Jak słychać, ustalono już sprawę korytarza polskiego przez Niemcy przy bezpośredniej komunikacji tychże z Prusami wschodniemi. Niebawem przystąpi się do unormowania bezpośredniej komunikacji sąsiedzkiej pomiędzy stacjami polskiemi a niemieckiemi, oraz do ułożenia warunków używania przez Polskę korytarza wschodnio-pruskiego dla umożliwienia bezpośredniego ruchu kolejowego pomiędzy stacjami polskiemi — zwłaszcza we wschodniej części Państwa — a obszarem Wolnego miasta Gdańska drogami krótszemi.

— **Poświęcenie** Schroniska dzieci dla repatrjantów, przy ulicy Piotra Stalmacha, zgromadziło liczne grono osób z różnych sfer naszego miasta. Obecni byli przedstawiciele K. B. K. z ks. infułatem Zajchowskim na czele, członkowie sekcji opieki nad repatrjantami z p. Aleksandrowiczówną, jako przewodniczącą i ks. Grudzieńskim, jako sekretarzem, kurator okręgu szkolnego p. Sobiński, reprezentacja miasta z prez. Neumannem i kilku radnymi, starosta lwowski p. Żeleski, wreszcie wiele osób ze świata nauczycielskiego. Poświęcenia dokonał ks. Arcybiskup Bilczewski, który też przemówił do dziatwy rzewnemi słowy, wzywając ją, aby zachowaniem się swojem i pracą wytrwałą odwdzięczyła się za trudy koło niej poniesione. Odpowiedziała mu p. Aleksandrowiczówna, dziękując przedewszystkiem prezyd. miasta, którego obywatelskie stanowisko w znacznej mierze umożliwiło urządzenie w dawnej szkole św. Zofji tego gniazda, gdzie opuszczona dziatwa polska znalazła przytułek i opiekę. Obecnie w schronisku znajduje się 150 dzieci różnego wieku i obojga płci, a ich wygląd i zachowanie się najlepiej świadczą o tem, że im na niczem nie zbywa i że czują się jak w domu.

Dziatwa ta po przyjęciu do ochronki była nietylko pod względem fizycznym zupełnie wyniszczona ale nosiła w sobie zarazki chorób, które zaczęły się bardzo prędko rozwijać, tak że wiele dzieci trzeba było znowu odsyłać do szpitala. Znosiły one jednak choroby znacznie lepiej niż wzięte do szpitala wprost z baraków i z pośród tych, które zachorowały w schronisku, jedno, tylko umarło. Dziś nic im już nie grozi, są zdrowe, a na niektórych buziach widać już nawet rumieńce.

Ostatni przemówił jako gospodarz miasta prez. Neumann wzywając dziatwę do pracy dla dobra Ojczyzny, poczem jedna z młodszych dziewczynek od deklamowała wierszyk o dziecku polskiem, urodzonem w chacie syberyjskiej. Odśpiewaniem „Roty“ skończyła się uroczystość, która wycisnęła łzy z oczu niejednemu z obecnych.

— **Na Święcone dla inwalidów** odbędzie się dziś wieczorem staraniem „Koła Polek“ wieczór muzykalno-wokalny w lokalu własnym przy ul. Sykstuskiej. Piękny cel powinien ściągnąć licznych gości, gdyż wiadomo, że fundusz zebrany dawniej przez komitet opiekujący się inwalidami zupełnie się już wyczerpał, a trzeba wszak koniecznie przynajmniej od czasu do czasu dać jakiś jaśniejszy dzień tym, którzy zdrowie swe sterali w obronie ojczyzny.

— **Serja odczytów** Lotnego Oddziału Hygieny Dziecka dla dorosłych odbędzie się zaraz po świętach, a mianowicie w czasie od 18 do 23 włącznie. Oprócz odczytów dla szerszych warstw publiczności zostaną zorganizowane pogadanki dla rodziców i matek.

Parę miejscowych organizacji społecznych zainteresowało się bliżej pracą Oddziału, dlatego też powodzenie Oddziału wydaje się zapewnione, tembardziej, iż P. A. K. P. D. i Polski Czerwony Krzyż z nim współdziałają.

Oddział w celach swej pracy posługuje się broszurkami. Oddział wydał broszurkę zatytułowaną „Co uczyni Polskę silną i potężną“, broszurka ta porusza kwestje dużej śmiertelności i chorobowości wśród dzieci oraz wskazówki zaradzenia temu.

Dla dzieci Oddział posiada nadzwyczaj milutką książeczkę, w kolorowej okładce. Okładka ta i ilustracje zostały wykonane przez znanego polskiego rysownika Norblina. Dla matek zaś Oddział posiada broszurkę, również ilustrowaną przez Norblina oraz serję 5 książeczek z dziedziny hygjeny wieku niemowlęcego.

Wszystkie broszurki Oddziału są rozdawane bezpłatnie.

— **Z sali odczytowej.** Staraniem „Ogniska“ Związku P. N. S. P. odbędą się następujące odczyty: W sobotę dnia 8. bm. mówić będzie p. Złotnicki z Przemyśla na temat: „Szkolnictwo w Rosji bolszewickiej z uwzględnieniem polskiego“ w lokalu „Ogniska“ (gmach Skarbka) o godz. 7 wiecz. — W niedzielę dn. 9. bm. wygłosi referat prof. Marja Jaworska: „O koedukacji“ w szkole im. Kościuszki (ul. Czarnieckiego) o godz. 11 przedpoł. Wstęp na oba odczyty wolny.

— **Szopka warszawska** dzisiaj żegna publiczność lwowską, która ma jej do zawdzięczenia tak miłe chwile. Pozostanie po niej sympatyczne wspomnienie wykwintnej entrepryzy, utrzymanej pomimo żartobliwego swego podkładu, na wysokim poziomie artystycznym.

Początek dzisiejszego przedstawienia w sali Tow. kasynowego o godz. 8 wieczorem.

— **Bandyta z rewolwerem.** Wczoraj w południe na strychu realności przy ul. Ossolińskich 12 mieszkający tam monter Smolana zauważył mężczyznę, który schodził ze strychu z rewolwerem w ręku. Był to jak się okazało, dezerter Fuja, który zatrzymany przez Smolanę zagroził mu rewolwerem i uciekł na ulicę. Dopiero w ul. Sokoła udało się przy pomocy przechodniów zatrzymać bandytę i oddać w ręce policji.

— **Obiecujący młodzieńcy.** Są nimi 14 letni Anschussmann i 13 letni Neumann, po których przy aresztowaniu wczoraj policja stwierdziła, że byli oni sprawcami 14 kradzieży po rozmaitych domach. Pomysłowi ci złodzieje udawali żebraków i przy tej sposobności kradli, co im w ręce popadło, a ukradzione przedmioty sprzedawali za bezcen blatnikom, z których dwóch również aresztowano.

— **Pilnować dzieci!** Wczoraj we Lwowie zginęło troje dzieci. Na policję zgłosił się płatniczy Ludwik Muszka z doniesieniem, że dzieci jego, 14 letni Eugenjusz i 10 letnia Helena wyszły do szkoły i do domu nie wróciły. W szkole, jak stwierdzono, nie były, musiały więc zginąć w drodze do szkoły. Również przepadła bez wieści 3 letnia Zosia Pech która o godz. 12 wydaliła się z domu.

— **Niemcy przeciw autonomji niemieckiego G. Śląska.** Ostmarkenverein ogłasza w pismach oświadczenie, które wypowiada się przeciwko udzieleniu autonomji w niemieckiej części G. Śląska.

— (U) **Zapowiedź nowych konferencji** Z Pragi donoszą, że w ciągu lata odbyć się mają w Marjenbadzie dwie konferencje pomiędzy Niemcami a państwami sukcesyjnemi i Włochami. Pierwsza konferencja zająć się ma rozszerzeniem uchwał powziętych między państwami sukcesyjnemi w jesieni ubiegłego roku w Gracu także i na Rzeszę niemiecką w szczególności co do ułatwień paszportowych. Ponadto omawiane tam być mają sprawy kolejowe cłowe i kompensacyjne. O przedmiotach obrad drugiej konferencji nie ma na razie żadnych bliższych wiadomości.

— **B. królowa Zyta opuści Maderę.** „Echo de Paris“ donosi, że konferencja ambasadorów postanowiła upoważnić b. królowę Zytę oraz jej dzieci do opuszczenia Madery i zamieszkania w jednym z krajów europejskich, z wyłączeniem Węgier.

Komunikaty.

— **„Sądy Słowackiego o istocie i znaczeniu poezji“** — oto tytuł odczytu, jaki wygłosi prof. Pawlikowski w wielkiej sali ratuszowej jutro, w niedzielę, 9 b. m. o godz. 6 wieczorem. Odczyt odbędzie się staraniem Narodowej organizacji kobiet.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru Miejskiego.

Początek przedstawień o godz. 7·30 wieczorem.

Dziś, w sobotę popołudniu „Chory z urojenia“, komedja w 3 aktach Moliera (staraniem komitetu rozrywek dla młodzieży); — wieczorem „Cyganerja“, opera w 3 aktach Pucciniego (gościnny występ V. Doriani'ego). — Jutro, w niedzielę popołudniu „Carewicz“, sztuka w 3 aktach Zapolskiej z Klimontowiczówną w roli Seni; — wieczorem „Zamarłe oczy“, dramat muzyczny w 1 akcie D'Alberta. — W poniedziałek „III. Wieczór baletu“, gościnny występ A Fortunata i N. Kirsanowej).

Repertuar Teatru Małego (ul. Gródecka 2).

Dziś, w sobotę „Nieporozumienie“, komedja w 3 aktach Zapolskiej. — Jutro, w niedzielę popołudniu „Małżeństwo Loli“, komedja w 3 aktach H. Zbierzchowskiego (po raz 25); — wieczorem „Kłopoty pana Złopolskiego“, farsa w 3 aktach Henryka Zbierzchowskiego. — W poniedziałek „Czysty interes“, komedja w 3 aktach Kiedrzyńskiego.

Repertuar Teatru Nowego.

Dziś, w sobotę „Dama w gronostajach“, operetka w 3 aktach Gilberta. — Jutro w niedzielę popołudniu „Taniec szczęścia“ operetka w 3 aktach Stolza; — wieczorem „Miljarderzy“ operetka w 3 aktach Steffana. — W poniedziałek „Dama w gronostajach“, operetka w 3 aktach Gilberta.

Bolszewicy dramat w 3 aktach napisał Wacław Sieroszewski Warszawa. Gebethnera i Wolfa 8° Str. 135.

Dramat Sieroszewskiego przeszedł już w Warszawie przez ogień przedstawienia na scenie a obecnie okazuje się w wytwornem wydaniu książkowem. Zapisujemy to, zanim poddany będzie obszerniejszemu omówieniu.

Kursy giełdowe.

Lwów, dnia 8 kwietnia, godz. 10[illegible]

Marki niemieckie	12.50	(13·40—00·00)
Franki francuskie	349	(000—000)
Franki szwajcarskie	000	(—)
Funty sterlingi	10 760	(— —)
Wiedeń	00—00	(50 5—51·5)
Korony niem.-austr.	00—00	(50·00—52)
Korony czeskie	73—00	(73·5—74·5)
Praga, wypłata	00—00 00	(73—72)
Lei	—	(00—00)
Liry	—	(—)
Budapeszt	—	(—)
Paryż	—	(000·00—000·00)
Berlin		(12·90—13·10)
Dolary amerykańskie	3835—3735	(3875—0000)
„ kanadyjskie	3043	(—)
Zurych Marki polskie	00·00	

Tendencja na kor. czeskie i marki niem. silniejsza.

Uwaga: Pierwsza cyfra wskazuje kurs informacyjny, druga, w nawiasie, kurs nieoficjalnej giełdy.

—oo—

TELEGRAMY.

OBCHÓD ROCZNICY UNJI LUBELSKIEJ.

Warszawa. (PAT.) Na jutrzejszą uroczystość obchodu rocznicy Unji Lubelskiej wyjeżdża do Lublina grono posłów Sejmu warszawskiego wraz z Marszałkiem Trąmpczyńskim.

ODZNACZENIE NACZELNIKA PAŃSTWA ORDEREM BELGIJSKIM.

Warszawa. (Tel. wł.) Dziś odbyła się w Belwederze uroczystość wręczenia Naczelnikowi Państwa wielkiej wstęgi orderu Leopolda. Aktu tego dokonał poseł belgijski w Warszawie w obecności prem. Ponikowskiego.

DEPESZA KRÓLA WŁOSKIEGO.

Warszawa. (PAT.) Naczelnik Państwa otrzymał dnia 6. b. m. od króla włoskiego, który odznaczony został orderem Białego Orła, następującą depeszę: Jego Ekscelencja Naczelnik Państwa Piłsudski, Warszawa. Minister Zaleski wręczył mi order Orła Białego, który Wasza Ekscelencja zechciał mi nadać. Odczułem żywo to wysokie odznaczenie i pośpieszam wyrazić Panu Naczelnikowi uczucia mojej głębokiej wdzięczności.

Z POMINIĘCIEM POLSKI.

Berlin. (AW.) Rząd kowieński komunikuje, że podjęty został definitywnie ruch kolejowy, pocztowy i telegraficzny z Prus Wschodnich, Kowna i Dźwińska do Rosji sowieckiej z pominięciem terytorjum Polski. Jedno słowo depeszy z Prus Wschodnich do Rosji sowieckiej kosztować ma 20 marek niemieckich.

MIN. STESŁOWICZ ZASTĘPCĄ PREMIERA I MIN. SPRAW ZAGRANICZNYCH.

Warszawa. (Tel. wł.) Prezydent min. Ponikowski, wyjeżdżając do Poznania wyznaczył Min. dr. Stesłowicza na swego zastępcę w prezydjum Rady min., oraz w Min. spraw zagr. To drugie zastępstwo dr. Stesłowicz zatrzyma aż do powrotu Min. Skirmunta z Genui.

LORD CURZON NIE POJECHAŁ NA KONFERENCJĘ.

Wiedeń. (Tel. wł.) Z Pragi donoszą, że Lord Curzon zachorował i nie mógł towarzyszyć Lloyd Georgeowi do Genui. Odjazd jego na konferencję odroczony został do poniedziałku.

DYMISJA KIERNIKA PRZYJĘTA.

Warszawa. (Tel. wł.) Naczelnik Państwa przyjął dymisję prezesa G. U. Z. dr. Kiernika. Tymczasowym zastępcą jego na tym urzędzie został Makulski, dotychczasowy jego zastępca.

ZDRADLIWE ZAMIARY.

Katowice. (PAT.) W związku z komunikatem komisji międzysojuszniczej, wydanym do dyrekcji kolei w Katowicach, który zabrania urzędnikom kolejowym opuszczenia miejsc służbowych przed upływem conajmniej 2 lat, zauważają dzienniki polskie, że urzędnicy niemieccy posiadają dokumenty, zapewniające im już teraz przeniesienie na miejsca służbowe w głębi Niemiec, oraz do służby w Niemczech w ten sposób, aby pewnego dnia zatrzymać ruch kolejowy na Górnym Śląsku.

EMISJA BILETÓW BANKOWYCH.

Warszawa. (PAT.) Biuro prasowe Ministerstwa skarbu komunikuje: Emisja biletów bankowych i zadłużenie skarbu państwa P. K. K. P. w ubiegłych 6 miesiącach przedstawia się, jak następuje: Emisja biletów bankowych wynosiła w październiku 1921 24, 852,281.111; w mies. listopadzie 11,125,006.487; w grudniu 15.993.771.069; w styczniu 1922 r. 6,176,664.982; w lutym 5.113,032.465; w marcu 3.455.958.673. — Z powyższej emisji wypadło na cele produkcji: 31. października 1921 roku 16.81%; 30. listopada 21.97%; 31. grudnia 25.09%; 31. stycznia 24.48%; 28. lutego 25.84%; 31. marca 27.53%. — Zadłużenie skarbu państwa w P. K. K. P. w tym samym czasie przedstawia się jak następuje: październik 1921 r. 20 i pół miljarda; listopad 15.5 miljarda; grudzień 6 miljardów; styczeń 6,350,000.000; luty 3,250,000,000; marzec 1.500,000.000.

BAWARJA NIE CHCE NAPŁYWU ŻYDÓW.

Monachjum. (Tel. wł.) Bawarski prezyd. min. poruszył także sprawę uprawiania teroru antisemickiego w Bawarji. Prez. min. oświadczył, że rząd ochraniać będzie wszystkich obywateli, także obywateli żydowskich, ale w każdym razie musi zagrodzić drogę napływowi żydów ze wschodu, a w szczególności z Polski.

POGRZEB B. CESARZA KAROLA.

Funchal. (PAT.) Havas. Odbył się tu pogrzeb uroczysty byłego cesarza Karola w obecności rodziny cesarskiej i jej świty. Nabożeństwo żałobne celebrował biskup. Trumna zmarłego była okryta sztandarem austrjacko-węgierskim, kwiatami oraz wieńcami złożonymi przez króla hiszpańskiego. — Za orszakiem żałobnym postępowały liczne tłumy. — Zwłoki Karola mają być przewiezione do Węgier.

Rzym. (PAT.) Havas. — Odpowiadając na telegram króla hiszpańskiego oświadczył papież, że Watykan poczynił kroki u rządów sprzymierzonych celem uzyskania dla rodziny eks-cesarza Karola odpowiedniego zasiłku materjalnego oraz zupełnej swobody wyboru miejsca pobytu.

Pomyślny wynik konferencji genueńskiej będzie zależał od pierwszych obrad.

Wiedeń. (Tel. wł.) Delegat włoski na konferencję genueńską Torre oświadczył sprawozdawcy „Matina“, że pomyślny wynik tej konferencji będzie zależał głównie od pierwszych obrad. Obrady te muszą mieć charakter polityczny, ponieważ jest niemożliwem odmówić sowietom uznania ich jako osoby prawnej. Gdy się okaże, że na pierwszych posiedzeniach nie można będzie dojść do porozumienia, byłoby to katastrofą, ponieważ umożliwiłoby to państwom zwycięzonym i rządowi sowieckiemu stworzenie w Europie niebezpiecznej sytuacji w pierwszym rzedzie dla Francji i Włoch.

—oo—

PO DRODZE DO GENUI.

Paryż. (AW.) Lloyd George przybędzie do Paryża dziś o godz. 4 popoł. Na dworcu przyjęty będzie przez Poincarego. Jak donosi „Echo de Paris“ nie wykluczonem jest w czasie rozmowy z Poincarem, że Lloyd George będzie usiłował skłonić premjera Francji do wyboru jednej z pośród dwu alternatyw: albo Poincare będzie osobiście brał udział w konfer. genueńskiej, albo rząd francuski wyszle do Genui rzeczywistych pełnomocników upoważnionych do powzięcia zobowiązań zań w imieniu Francji. „Echo de Paris“ uważa, iż nie trudno będzie prez. Poincaremu odpowiedzieć, iż sposób, w jaki Francja będzie reprezentowana na konferencji został ustalony już przez Izbę deputowanych. O wynikach rozmowy obu premjerów będzie ogłoszony komunikat nieoficjalny.

Paryż. (AW.) Dnia 6. bm. przyjął p. Poincare delegatów kowieńskich na konferencję w Genui. Delegacji przewodniczył p. Galwanauskas.

JAK PRZYJĘTO DELEGACJĘ ROSYJSKĄ?

Genua. (PAT.) — Wczoraj o godzinie 10 przed południem przybyli do Genui członkowie delegacji rosyjskiej. Przyjazd ten przeszedł w Genui zupełnie nie spostrzeżenie, gdyż publiczność umyślnie błędnie poinformowano co do czasu przybycia tej delegacji. — Wstęp na dworzec był dla publiczności zupełnie wzbroniony. A nawet dziennikarzom pozwolono zbliżyć się jedynie do toru sąsiedniego — Linja Genua—St. Margaritta obsadzoną jest przez liczne patrole wojskowe w pełnem uzbrojeniu. Delegację rosyjską przewieziono w zamkniętych samochodach do hotelu Imperial.

Rzym. (AW.) „Poppolo Romano“ donosi, iż Cziczerin i Krassin mają się udać w czasie konfer. genueńskiej do Rzymu celem nawiązania kontaktu z przedstawicielami finansów i przemysłu włoskiego.

Marja Bańkowska. 82)

TANCERKA.

POWIEŚĆ.

(Ciąg dalszy.)

Puścił ją z żelaznego uścisku, a wiedy ona, jak wąż prześliznęła się na drugą stronę sadzawki i rzekę położyła na dzwonku. Śmiała się; zanosiła się od śmiechu i mówiła:

— Silniejszy?... Ten, który zamiast serce ma spryt, a zamiast miłości, talent aktorski. Ten, tylko ten!

Litowski wpół przytomnie wyciągnął ku niej ręce:

— Reno, kimże ty jesteś?...

Ujęła w obie ręce suknię i złożyła przed nim głęboki dworski ukłon:

— Ja jestem celująca uczenica Życia — rzekła nie przestając się śmiać, — nie; ja jestem Życie!

V.

ZE SZCZYTU.

Upłynęło parę tygodni. We willi „Rena“ przybyło kilku nowych gości, ubyło dwu. Jarosz, rozpadał się już pod zieleniejącą darnią wiosenną, Witold Litowski leżał chory. — Zapalenie opon mózgowych, tyfus, czy coś podobnego; taką wieść przyniosła Wera Ankwicz. Opowiadała również, że Marja dowiedziawszy się o tem, oddała Zbyszka do Mierzejewskich, a sama przeniosła się do szpitala.

Pani Rolandowa oburzała się na to cyniczne afiszowanie się, pani Żelska twierdziła, że jestto polowanie na męża, ktoś inny jeszcze wyraził się: „Szkoda zachodów, bo choćby i wyzdrowiał, nic już z niego nie bedzie“.

Rena tymczasem występowała ciągle i komponowała plany przyszłego teatru.

Pewnego dnia rano przyszedł Stefan: nie pokazywał się przez kilka dni, więc ucieszyła się jego widokiem, przeczuwając jakąś dobrą wieść. Stefan trzymał w ręku skórzaną, brązową tekę, którą podał z miną amerykańskiego miljonera. Rena podchwyciła ją gorączkowo i przeglądnęła zawartość; w tece był plik banknotów, opiewający na sumę 200.000 koron.

— To dla mnie?

— Tak dla ciebie. Z tem można już rozpocząć budowę, potem znajdzie się więcej, — czy mogę usiąść Reno?

— Ach oczywiście, siadaj. Tak mnie to zaskoczyło, bo doprawdy, do końca nie wierzyłam, abyś tego dokazał.

— Ty mnie wogóle nie znasz, zdaje się i nie bardzo wiesz do czego byłbym zdolny dla ciebie — odparł siadając — pozwolisz zapalić?

Rena skinęła głową i poczęła przeliczać pozowne pieniądze. Po chwili Tęczyński rzucił papierosa i rzekł:

— Posłuchaj Reno, chcę ci coś zaproponować: Weź te pieniądze i wyjedźmy stąd, teatr możesz sobie postawić gdzie zechcesz i wszędzie będzie się lepiej rozwijał niż tu. Lwów, to prowincja. Ci... ci finansiści, którzy te pieniądze na moje ręce złożyli, sami doradzali mi to.

Oddal od siebie Mieryńskiego, to nie jest towarzystwo dla ciebie; jeśli ci samej trudno iść przez życie, oprzyj się na mnie. Zostań moją żoną!

Rena podniosła głowę z nad teki i popatrzyła przeciągle w jego twarz.

— Co ty mówisz Stefanie? Nie bałbyś się mamy, ani cioci Maryni, nie żalby ci było schedy po Rzewuskich? O iłebyś wprowadził morganatyczną małżonkę do rodziny, wuj Oskar przepisze Łużyce na Ewę i Lucy, a czemże ty jesteś bez tej sperandy?!

— Ty jesteś moja rodziną i moim światem, ty jesteś moim życiem — rzekł namiętnie. — Niczego więcej nie chcę, nie pragnę niczego bez ciebie!

— Tiens — rzekła, uśmiechając się — to jest tentująca propozycja choć wymalować nazwisko Tęczyńskich pod afiszem zakazanym przez cenzurę policyjną!

— Reno... nie drwij ze mnie, nie zasłużyłem na to — powiedział z bólem.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

OGŁOSZENIA.

EDYKTA W SPRAWIE UZNANIA ZA ZMARŁEGO.

T. IV. 145/21/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Stanisław Sroka, urodzony w roku 1839 w Jastrząbce starej, wyjechał w roku 1886 do Ameryki i tamże nie dając znać o sobie od lat 25, bez wieści zaginął. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z par. 24 ust. cyw., przeto wdraża się na prośbę Jadwigi Milasowej postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Dr. Karolowi Fesiarskiemu adwokatowi w Tarnowie wiadomości o powyż wymienionym. Stanisława Srokę wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. maja 1923 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy. Oddział IV.

Tarnów dnia 2. marca 1922. 3435 1—3

T. 37/22/2. Hnat Sawnyczny, syn Iwana i Zofji, urodzony w Białobożnicy 4. grudnia 1887. r. jako żandarm armji ukraińskiej w r. 1919. brał udział w walkach z Denikinowcami i bolszewikami, w jesieni 1919. r. zachorował na tyfus plamisty i został odstawiony do szpitala w Proskirowie, od którego to czasu wszelki ślad za nim zaginął. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 24. k. c. zarządza się na wniosek Warwary Stawnyczej postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarł , a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi lub adwokatowi Dr. Brunsteinowi w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem nieobecnego. Hnata Stawnyczego wzywa się, aby stawił się w podpisanym sądzie lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1. kwietnia 1923. r. Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Czortków, dnia 14. marca 1922. 2914

T. 290/21/6. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michał Jarmoła, syn Tomasza, urodzony 26. października 1888. r. w Domaszowie zawód rolnik, ostatnio zamieszkały w Szałasach, brał udział w wojnie jako żołnierz austr. przy 89. p. p. i wedle przeprowadzonych dochodzeń zginął dnia 6. czerwca 1916. r. w bitwie pod Łuckiem, gdyż odtąd nie ma o nim wiadomości. Można zatem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24. l. 2. ust. cyw. względnie ust. z dnia 31. marca 1918. r. Nr. 128. Dz. p. p. Wobec tego na wniosek Jewki Jarmoła wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a związku małżeńskiego zawartego na dniu 20. lutego 1913. r. między wymienionym a wnioskodawczynią za rozwiązany. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi albo adw. Dr. Bogusławowi Longschamps'owi we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą węzła małżeńskiego. Zaginionego wzywa się, aby się jawił przed podpisanym Sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 30. czerwca 1922 r. względnie po upływie w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny. Oddział VII.

Lwów, dnia 16. grudnia 1921. 3642

T. 719/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Teodor Kuleszka, syn Łukasza, urodzony 18. lutego 1877. r. w Rzeczycy, rolnik, ostatnio zamieszkały w Rzeczycy, brał udział w wojnie jako żołnierz austrjacki przy 34. p. obr. kraj. i wedle przeprowadzonych dochodzeń zaginął na froncie rosyjskim w r. 1915. gdyż odtąd nie ma o nim wiadomości. Można zatem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24. l. 2. ust. cyw. wzgl. ust. z 31. marca 1918. r. Nr. 128. Dz. p. p. Wobec tego na wniosek Paraskewji Kuleszka, wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a związku małżeńskiego zawartego na dniu 30. września 1907. r. między wymienionym a Paraskewją Szczyrba za rozwiązany. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi albo adwokatowi Dr. Bogusławowi Longschamps'owi we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą węzła małżeńskiego. Zaginionego wzywa się, aby jawił się przed podpisanym Sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 30. czerwca 1922. r. względnie w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII.

Lwów, dnia 16. grudnia 1921. 3640

T. 169/21/3. Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Stanisław Dawidlak, syn Antoniego urodzony 10. listopada 1888. r. zamieszkały w Medwedowcach Sp. Buczacz, powołany ogólną mobilizacją do wojska austr. odszedł na front, i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tegoż, wdraża się na prośbę Jakóba Dawidlaka postępowanie celem uznania za zmarłego, zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub kuratorowi Petrowi Babiakowi w Medwedowcach. Stanisława Dawidlaka wzywa się, by przed podpisanym Sądem jawił się lub w inny sposób dał znać o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 30. września 1922. r. wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Stanisławów, dnia 17. września 1921. 3348

T. 145/21/3 Edykt. Jan Bojczuk, syn Łukasza, urodzony 6. lutego 1885. r. w Hanaczowie w sierpniu 1914. r. w czasie ogólnej mobilizacji powołany został do 55. p. p. austr., brał udział w walkach na froncie rosyjskim i po upadku Przemyśla dostał się do niewoli rosyjskiej, gdzie odstawiony do obozu jeńców w Kurganji na Sybirze, a następnie do robót polnych do Pietuchowa na Sybirze i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości. Gdy wobec powyższego prawdopodobnem jest, że Jan Bojczuk nie żyje, przeto na prośbę Katarzyny Bojczuk wdraża się postępowanie, celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego a małżeństwo z nim zawarte za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono Sąd lub kuratora Pana Dra Moszyńskiego, adwokata w Złoczowie, którego równocześnie ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego, o zaginionym. Na ponowny wniosek po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie lwowskiej", rozstrzygnie Sąd ostatecznie powyższy wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Złoczów, dnia 25. stycznia 1922. 3340

T. IV. 164/21/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michał Regiec, urodzony 24. sierpnia 1874. r. w Kluszkowcach, syn Jakóba i Ewy z Krolczyków jako żołnierz 20. p. p. b. armji austr., brał udział w bitwach na froncie włoskim i tam następnie dostał się do niewoli, w której zachorował na malarję w grudniu 1918. r. i od tego czasu nie daje o sobie znaku życia. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 1. ust. z dnia 31. marca 1918. r. L. 128. Dz. p. p. przeto wdraża się na prośbę Anny Regiec w Kluszkowcach postępowanie, celem uznania za zmarłego — zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi adwokatowi Dr. Długopolskiemu w Nowym Sączu wiadomości o powyż wymienionym, a jego samego, o ile pozostaje przy życiu, wzywa się, aby przed tutejszym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 30. listopada 1922. r. wniesioną rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Nowy Sącz, 20. stycznia 1922. 3421

T. 815/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Mikołaj Panachyd, syn Dmytra, urodzony dnia 12. grudnia 1888 r. w Stawczanach, rolnik, tamże ostatnio zamieszkały, brał udział jako żołnierz ukraiński i wedle przeprowadzonych dochodzeń miał w lecie 1918. r. umrzeć na Ukrainie na tyfus. Można zatem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24. l. 2. ust. cyw. Wobec tego na wniosek Zofji Panachyd wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a związku małżeńskiego zawartego na dniu 22. lutego 1914. r. między wymienionym a wnioskodawczynią za rozwiązany. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi albo adwokatowi Dr. Samuelowi Rappaportowi we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą węzła małżeńskiego. Zaginionego zaś wzywa się, aby się jawił przed podpisanym Sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 30. czerwca 1923. r. jednak nie prędzej jak w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII.

Lwów, dnia 3. grudnia 1921. 3658

T. VI. 15/22/2. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Juda Landau urzędnik bankowy w Krakowie, urodzony 1883. r. w Zamoscie, przydzielony 1914 r. jako porucznik do 13. p. p. miał się dostać ranny do niewoli rosyjskiej 1915. r. Od tego czasu nie daje znaku życia. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 1. ust. z 31. marca 1918. r. Nr. 128. Dz. u. p. zarządza się na wniosek Reginy Landau postępowanie, celem uznania wymienionego za zmarłego, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi. Judę Landaua wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1. października 1922. r. Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VI.

Kraków, dnia 16. lutego 1922. 2912

T. 639/21. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Wasyl Łukij syn Kyryła urodzony 26 listopada 1880 zamieszkały w Cucyłowie Sp. Nadwórna powołany ogólną mobilizacją do wojska austr. odszedł na front a jak zeznał świadek Iwan Łytwak w 1916 r. nadeszło pismo do matki zaginionego które on czytał, a w którem donoszono, że Wasyl Łukij zmarł. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tegoż wdraża się na prośbę Michała Łukija postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub kuratorowi Michałowi Iwanotczuk w Cucyłowie. Wasyla Łukija wzywa się by przed podpisanym sądem jawił się lub w inny sposób dał znać o swem życiu. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 30 października 1922 wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Stanisławów, dnia 28 listopada 1922. 3356

T. 148/21. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Iwan Romanów syn Tymka urodz. 30 kwietnia 1891 zamieszkały w Porchowej Sp. Potok złoty powołany ogólną mobilizacją do wojska austr. odszedł na front. Świadek Semen Pawlyszyn zeznał że widział na cmentarzu w Roweretto we Włoszech nagrobek a na nim tabliczkę z napisem Iwan Romaniuk. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tegoż wdraża się na prośbę Marji Fediow postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić sądowi lub kuratorowi Jurkowi Michałowskiemu w Porchowej. Iwana Ramanów wzywa się by przed podpisanym sądem jawił się lub w inny sposób dał znać o swem życiu. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 30 października 1922 wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Stanisławów, dnia 20 września 1922. 3360

T. 311/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Feśka Seniów z Michała w Horożannie wielkiej wniosła o uznanie brata Iwana Bortacza syn Pylypa za zmarłego. Z zeznań wnioskodawczyni i przesłuchanego świadka Aleksandra Zazulaka wynika, że Iwan Bortacz został w roku 1918 powołany do wojska ukraińskiego w marcu 1919 został ranny i oddany do szpitala w Samborze, gdzie miał um zeć. Na podstawie ustawy z 31. dnia marca 1918 Nr. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi panu dr. Janowi Kossowi adw. w Komarnie wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1 sierpnia 192[illegible] rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział V.

Sambor, dnia 2 stycznia 1922. 33[illegible]3

T. 176/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Justyna Jaworska Martycz w Łosińcu wniosła o uznanie Michała Jaworskiego Ihnasiewicza za zmarłego. Z zeznań wnioskodawczyni i przesłuchanych świadków Mikołaja Jaworskiego oraz Jana Ilnickiego Pawłowicza wynika, że Michał Jaworski Ihnasiewicz w czasie swego pobytu w Ameryce przed 12 laty zachorował w nieznanej miejscowości zmarł, lecz brak formalnego dowodu jego śmierci. Ponieważ od urodzenia Michała Jaworskiego Ihnasiewicza upłynęło przeszło lat 30 a od ostatniej o nim wiadomości przeszło lat 10, zachodzi przeto domniemanie że on Na podstawie ust. z 31 marca 1918 Nr. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Michała Jaworskiego Ihnasiewicza Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. drowi Izakowi Lubingerowi adw. w Turce wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1 września 1923 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział V.

Sambor, dnia 31 grudnia 1921. 3325

T. 215/20/5. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Marja Rozykowa w Rychcicach wniosła o uznanie męża Ilka Rozyka za zmarłego i zawartego z nim w dniu 20 lutego 1900 w gr. kat. cerkwi w Wacowicach małżeństwa za rozwiązane. Z zeznań wnioskodawczyni i przesłuchanego świadka Rozalji Wojtusiczyn oraz przedłożonego poświadczenia Zwierzchności gminnej w Rychcicach z 6 grudnia 1921 wynika, że Ilko Rożyk został w roku 1914 powołany do wojska austr. w roku 1916 został przydzielony z oddziału robotniczego w Sanoku a do formacji frontowej wysłany na front rosyjski i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości. Zachodzi przeto domniemanie że zginął. Na podstawie ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Ilka Rozyka. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Michałowi Piechowiczowi adw. w Drohobyczu, którego równocześnie mianuje się obrońcą węzła małż. wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1 października 1922 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o rozwiązanie małżenstwa.

Sąd okręgowy Oddział V.

Sambor, dnia 22 lutego 1922. 3322

T. 304/21/4. Michał Kryworuka syn Andrija i Eufrozyny urodzony w Arłamowskiej Woli 13 listopada 1879 jako żołnierz w r. 1916 na froncie rosyjskim na Bukowinie zaginął. Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć zarządza się na wniosek Katarzyny Kryworuki postępowanie celem udowodnienia jej śmierci i rozwiązania węzła małżeńskiego a zarazem ogłasza się wezwanie aby do pół roku od ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej" Sądowi albo p. Drowi Sternowi adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła m. łz. udzielono wiadomości o zaginionym. Po upływie tego terminu na ponowną prośbę Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okregowy Oddział V.

Przemyśl, dnia 14 grudnia 1921. 3315

T. 737/20/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Iwan Prokopów urodzony 17 stycznia 1888 zamieszkały w Pałahiczach Sp. Tłumacz powołany ogolną mobilizacją do wojska austr. a jak dochodzenia wykazały w 1914 roku podczas walk pod Dęblinem zaginął. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tegoż wdraża się na prośbę Zofji Melinyszyn postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić sądowi lub kuratorowi Ołeksie Melinyszyn w Pałachiczach Sp. Tłumacz. Iwana Prokopów wzywa się by przed podpisanym sądem jawił się lub w inny sposób dał znać o swem życiu. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 20 września 1922 wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Stanisławów, dnia 19 marca 1921. 1975

T. 711/21. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Tiahnybok syn Andrzeja urodzony 5 maja 1872 zamieszkały w Chmielówce Sp. Bohorodczany został powołany do wojska ukr. 1919 roku, a jak dochodzenia wykazały zmarł w Kamieńcu Podolskim 26 listopada 1919 na tyfus i tam pochowany został. Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem że wyż wymieniony poniósł śmierć przeto na prośbę Eleonory Tiahnybok wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby uwiadomiono Sąd albo kuratora Jakóba Kendla w Chmielówce aż do dnia 30 lipca 1922 o zaginionym. Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i po podjęciu dowodów będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Stanisławów, dnia 20 stycznia 1922. 3868

T. IV. 78/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Tomasz Plebanek, urodzony w Szynwałdzie dnia 18. września 1864 r. wydalił się przed około 35 laty ze wsi rodzinnej, nie dając odtąd o sobie

żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z par. 24 ust. cyw., przeto wdraża się na prośbę Jana Plebanka, postępowanie celem uznania zą zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Drowi Karolowi Fusiarskiemu adwokatowi w Tarnowie wiadomości o powyż. wymienionym. Tomasza Plebanka wzywa się, aby przed niżej podpisanym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. maja 1923 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Tarnów dnia 29. grudnia 1921. 3754 1—3

T. 22/21. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Iwan Tomasz syn Nykoły, ur. dnia 10. czerwca 1882 w Śniatynie, tamże przed wojną zamieszkały, ożeniony od dnia 20. stycznia 1909 z Katarzyną z Czepylów, odszedł w r. 1916 z 19 p. p. na wojnę. Pisał żonie ostatni raz 30. czerwca 1918 z frontu włoskiego poczem wszelki słuch o nim zaginął. Świadek Iwan Pańczuk ze Śniatyna zeznał pod przysięgą, że służył razem z zaginionym Iwanem Tomaszem synem Nykoły na froncie włoskim przez r. 1918 do końca października 1918, a w chwili gdy Włosi przerwali front austrjacki świadek na własną rękę uciekł a Tomasz został przy swoim cofającym się oddziele robotniczym i świadek nie wie co się z Tomaszem dalej stało. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl par. 24 l. 2 u. c. i par. 1 ustawy z 31. marca 1918 Dzpp. Nr. 128, wdraża się na wniosek żony zaginionego Katarzyny z Czepylów Tomasz ze Śniatyna postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi, albo p. adw. Drowi Józefowi Mann w Śniatynie, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego. Iwana Tomasza syna Nykoły wzywa się, o ile żyje, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1. kwietnia 1922 jednakowoż nie wcześniej jak w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego edyktu w gazecie urzędowej, Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV

Kołomyja dnia 1. września 1921. 2385

T. 214/21. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Łukien Łukaniuk syn Iwana, urodzony dnia 28. lipca 1880 w Jaworowie powiat Kosów, tamże przed wojną zamieszkały, ożeniony od dnia 28. lipca 1904 z Anną ze Skriblaków odszedł w czasie pierwszej ogólnej mobilizacji w sierpniu 1914 na wojnę światową, dostał się do niewoli rosyjskiej, skąd pisał żonie ostatni list przy końcu roku 1916, poczem wszelki słuch o nim zaginął, do gminy dotychczas nie powrócił. Wedle zaprzysiężonych zeznań świadka Iwana Michalczuka syna Semena z Jaworowa, przebywał on razem z zaginionym Łukienem Łukaniukiem synem Iwana w niewoli rosyjskiej w obozie jeńców w Sybirze. W roku 1917 pracował świadek razem z zaginionym w Petrohradskiej gub., gdzie Łukaniuk w listopadzie 1917 pochwycony przez maszynę kołową zabity został. Świadek oglądał miejsce wypadku i widział krew na torze kolejowym, trupa jednak, którego sanitarjusze sprzątnęli, nie widział. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl par. 24 l. 2 uc. i par. 1 ustawy z 31. marca 1918 Dzpp. Nr. 128, wdraża się na wniosek żony zaginionego Anny ze Skriblaków Łukaniuk z Jaworowa postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi albo p. adw. Drowi Korpińskiemu w Kosowie, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego, Łukiena Łukaniuka syna Iwana wzywa się, o ile żyje, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1. lutego 1922 jednakowoż nie wcześniej jak w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego edyktu w gazecie urzędowej, Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Kołomyja dnia 10. lipca 1921. 2380

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

Cg. Ia. 191/22/1. Edykt. Strona powodowa Władysław Czajkowski, właściciel dóbr w Potoku Złotym, wniosła skargę przeciw stronie pozwanej: 1) nieobjętej masie spadkowej po Bercie Geffner ostatnio w Potoku Złotym, 2) Małce Rosenthal nieznanej z miejsca pobytu, a wykreślenie prawa zastawu zpn. do L. cz. Cg. Ia) 191/22. Audjencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 24. kwietnia 1922 godz. 9 rano w tym Sądzie biuro Nr. 88. Ponieważ miejsce pobytu strony wtórpozwanej jest nieznane, ustanawia się Dra Gelehrtera adwokata w Stanisławowie, tegoż kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd okręgowy, Oddział I.

Stanisławów dnia 20. marca 1922. 3684

C. I. 52/22/1. Edykt. Strona powodowa Anna z Bojków Skoropad w Turynce wniosła skargę przeciw stronie pozwanej niewiadomemu z miejsca pobytu Józefowi Herman synowi Jakima o wpis prawa własności realności lwh. 178 Derewnia do L. cz. C. I. 52/22. Audjencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 11. kwietnia 1922 godz. 8 rano w tym Sądzie biuro Nr. 2. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznane, ustanawia się Pyłypa Kołaczuka wójta w Derewni kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd powiatowy, Oddział I.

Mosty wielkie dnia 1. marca 1922. 3687

C. I. 136/22/1. Przeciw Onufremu Jurjów s. Michała w Capowcach, Marjem Fenster w Popowcach, nieletn. Jurkowi Jurjów oraz nieznanym z pobytu Nykole, Marji, Wasylowi i Naści Jurjów wniósł tu Michał Jurjów syn Hrycia w Koszyłowcach pozew o dopuszczenie do współposiadania pola w Koszyłowcach. Rozprawę wyznaczono na dzień 25. kwietnia 1922 godz. 10 biuro Nr. 2. Kuratorem nieznanych z pobytu pozwanych ustanowiono Onufrego Jurjów s. Michała w Capowcach, który zastępować ich będzie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki w Sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie ustanowią.

Sąd powiatowy, Oddział I.

Tłuste dnia 20. marca 1922. 3688

C. IV. 25/22/1. Edykt. Przeciw Karolinie z Kopców Kocaba i Józefowi Kopiec w Dębnej, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Sanoku przez Annę Kopiec zam. Biega, pozew o zniesienie współwłasności realności objętej wyk. hip. l. 38 ks. grt. gm. Dębna. Na podstawie pozwu wyznaczoną została audjencja na dzień 10 kwietnia 1922 godz. 11 przed poł. w tut. Sądzie Nr. 4. Celem strzeżenia praw tychże ustanawia się Pana adw. Dra Sawinka w Sanoku kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie kurandów w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w Sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

Sąd powiatowy, Oddział IV.

Sanok dnia 4. marca 1922. 3696

C. I. 143/21/8. Edykt. Przeciw Wasylowi i Mikołajowi Baszuckim, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Kopyczyńcach przez Frankę Baszurską zam. Bezpaluk z Liczkowiec pozew o uznanie prawa własności. Na podstawie pozwu wyznaczoną została rozprawa na dzień 2. maja 1922 o godz. 9 rano. Celem strzeżenia praw pozwanych ustanawia się Pana Dra Grabscheida adw. w Kopyczyńcach kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w Sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

Sąd powiatowy, Oddział II.

Kopyczyńce dnia 9. marca 1922. 3733 1—3

C. II. 193/22. Przeciw Mikołajowi Wacło, rolnikowi w Łacku, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Dobromilu przez Michała Cygyka syna Iwana rolnika w Łacku pozew o uznanie prawa służebności przechodu i przejazdu przez par. gr. 1. kat. 510/2, 511/1 i 511/2. Na podstawie tego pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 2. maja 1922 o godzinie 9 przed południem sala rozpraw Nr. 7. Celem strzeżenia praw Mikołaja Wacło ustanawia się Waska Wacło rolnika w Łacku kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie wyżej wymienionego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział II.

Dobromil dnia 27. marca 1922. 3735

C. II. 254/22. Edykt. Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Jakóbowi Tomkowiczowi przedtem z Krościenka wyżnego i sppl. wniósł Maciej Morawski z Krościenka wyżnego do tut. Sądu skargę o własność realności lwh. 432 gm. Krościenko wyżne. Ustna rozprawa wyznaczona na dzień 12 kwietnia 1922 godz. 9 rano biuro Nr. 11. Dla strzeżenia praw pozwanego na czas jego nieobecności ustanowiono kuratorem adwokata Dra Józefa Mayera w Krośnie.

Sąd powiatowy, Oddział II.

Krosno dnia 1. kwietnia 1922. 3736

C. 134/22/1. Edykt. Przeciw Mychailowi Sawczyn synowi Mykoły w Rosulnej, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Sołotwinie przez Jewdochę Cachniuk żonę Dmytra w Rosulnej pozew o zniesienie współwłasności gruntu. Na podstawie pozwu wyznaczono audiencję na dzień 16 maja 1922 godz. 11 rano. Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się panią Paraszkę Sawczyn żonę Michała w Rosulnej kuratorką. Ta kuratorka zastępować będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy.

Sołotwina dnia 3. kwietnia 1922. 3746

LICYTACJE.

E. 13/22/8. Edykt licytacyjny. W Sądzie tutejszym biuro Nr. 1 odbędzie się dnia 30. maja 1922 godzina 10 przed południem licytacja jednej piętej (1/5) części parcel. grunt. lk. 197, 2293, 2294, 2295/1, 2296/2 ks. gr. gm. kat. Łysa góra. Wartość szacunkowa 50.947 Mkp. Najniższa oferta 38.211 Mkp.

Sąd powiatowy, Oddział IV.

Żmigród dnia 28. marca 1922. 3747

KONKURSY.

L. 750/22. Konkurs. Celem obsadzenia 2-ch wolnych posad dla konduktorów drogowych w powiecie brodzkim rozpisuje Wydział powiatowy niniejszy konkurs. Dla posad tych są przyznane pobory służbowe XI. stopnia plus urzędników państwowych łącznie z każdoczesnymi dodatkami obliczonymi według mnożnika dla miejscowości zaliczonych do III. kategorji. W razie udokumentowanego, fachowego uzdolnienia zostaną przyznane pobory służbowe X. stopnia płac. Warunki przyjęcia są następujące: 1) obywatelstwo polskie; 2) nieprzekroczony 40 rok życia; 3) znajomość w języku polskim i ruskim w słowie i piśmie. Podania odnośne z dołączeniem metryki, świadectwa ukończonych

szkół i dotychczas zajmowanej posady, względnie zajęcia przedłożyć należy Wydziałowi powiatowemu najpóźniej do dnia 25. kwietnia 1922. Posady te będą obsadzone bezzwłocznie, a ukończeni słuchacze szkoły konduktorów będą mieli pierwszeństwo.

Za Wydział Rady powiatowej F. West.

Brody dnia 4. kwietnia 1922. 3732 1—2

SPADKI.

A. XVI. 577/21/7. Dnia 23. sierpnia 1921 zmarła w Krakowie wdowa Julia Pawlikowska bez testamentu. Kuratorem jej spadku ustanawia się Wollera Kopla, ul. Montelupich 3. Nieznanych jej spadkobierców wzywa się do zgłoszenia się w przeciągu roku, gdyż inaczej spadek ten wydany będzie Skarbowi Państwa.

Sąd powiatowy, Oddział XVI.

Kraków dnia 20. marca 1922. 3737 1—3

AMORTYZACJE.

Nc. I. 550/22/1. Na wniosek Tomasza Motyki z Kąclowej wdraża się postępowanie celem amortyzacji zaginionej, ewentualnie w jesieni 1921 gdy wracał z Ameryki do kraju skradzionej w Krakowie przy wsiadaniu do pociągu zdążającego ku Strożom wraz z pularesem obligacji pożyczki 50 dolarowej w złocie Nc. A. 013481. Posiadacza powyż wymienionej obligacji wzywa się, aby zgłosił się z swojemi prawami w ciągu dni 60-ciu, w przeciwnym razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą zostanie uznaną.

Sąd powiatowy. Oddział I.

Grybów dnia 16. marca 1922. 3683 1—3

T. 344/22/1. Edykt z dnia 20. października 1922 ogłoszony w numerze 285/21 „Gazety Lwowskiej" poprawia się zamiast 45 dni na 6 miesięcy, a książeczki opiewają: Nr. 1946 na 1108 Mkp. 47 fen., 15023 na 10.161 Mkp. 38 fen., 15863 na 23.848 Mkp. 78 fen.

Sąd okręgowy.

Przemyśl dnia 1. marca 1922. 3097

T. 1194/20/6. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Aleksandra Rosenbauma podejmuje się postępowanie celem umorzenia oznaczonych niżej papierów wartościowych wraz z kuponami, które miały wnioskodawcy zaginąć; wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu podanego niżej terminu przedłożył temu Sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone, a to: a) same papiery wartościowe po upływie jednego roku od dnia płatności ostatniego wydanego kuponu lub od dnia płatności samej wierzytelności, jeśli pierwej miała być płatna; b) kupony po upływie jednego roku od dnia płatności każdego kuponu, jednakże nie wcześniej, jak w rok po pierwszem ogłoszeniu tego zarządzenia. Oznaczenie papierów wartościowych: Listy zastawne Zemelnego Banku hipotecznego we Lwowie Nr. 1039, 1040, 1041, 1205, 1206, 1207, 1208, 1209, 1210, 1211, 1212, 1213, 1214 i 1215 po 2.000 k. z kuponami od 1. lipca 1920 do 1. lipca 1930.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 19 stycznia 1921. 2928

T. 788/19/4. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Abrahama Gelbera podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginąć; wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu 6 miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia płatności wierzytelności przedłożył temu Sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: Kwit zastawniczy Gal. Kasy oszczędności we Lwowie Nr. 6127 na nazwisko Abrahama Gelbera i na zastawione 3% losy kredytowe ziemskie em. I. Ser. 3453 Nr. 30 i Em. II. Ser. 4879. Nr. 18 po 200 k.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów dnia 14. grudnia 1921. 3196

T. 402/21/3. Zarządzenie umorzenia. Na wniosek Isachara Köpel aptekarza w Kołomyji wdraża się postępowanie celem umorzenia rzekomo wnioskodawcy zaginionego potwierdzenia Kasy oszczędności miasta Kołomyji, treści: Pan Köpel Isachar subskrybował dnia 1. października 1921 do poz. 30 m. w. 10.000 Mkp. długoterm. Pożyczkę Państwową i spłacił gotówką Mkp. 2.000.39. Wzywa się posiadacza, aby potwierdzenie w ciągu sześciu miesięcy licząc od dnia ogłoszenia tego zarządzenia Sądowi przedłożył. Także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi, bo inaczej po upływie tego czasokresu uznałby Sąd tę książeczkę za umorzoną.

Sąd okręgowy. Oddział IV.

Kołomyja dnia 20. listopada 1921. 3505

T. 31/22/2. Na wniosek Wydziału Spółki wodnej dla regulacji rzeki Złotej Lipy podejmuje się postępowanie celem umorzenia książeczki Powiatowej Kasy oszczędności w Brzeżanach Nr. 6994 na kwotę 3161 Mkp. 78 f., opiewającej a zaginionej w czasie zamieszek wojennych, wzywając posiadacza tejże, aby ją do 45 dni licząc od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej" to jest do 15. maja 1922 przedłożył temu Sądowi. W razie przeciwnym po upływie tego terminu uzna Sąd tę książeczkę za umorzoną.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Brzeżany dnia 8. marca 1922. 3537

—oo—

Osoba stara, inteligentna ciężko chora błaga serca litościwe o żywność i ubranie.
WANDA MILEROWICZ ul. św. Antoniego Nr. 7. Sutereny. — Lwów.

„KOSMOS" Powszechne Akcyjne Towarzystwo Ubezpieczeń we Wiedniu

Dyrekcja na Polskę: Kraków, ul. Batorego 2.

Rachunek obrotu za czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1920.

Rozchody

I.	Szkody wypłacone (włącznie koszt. dochodzenia):					
	1. Ubezp. od wypadków	15712·17				
	mniej udział reubezp.	12738·42	2973	75		
	2. Inne ubezpieczenia	84171·60				
	mniej udział reubezp.	44285·58	39886	02	42859	77
II.	Wydatki zarządu:					
	1. Bieżące wydatki administracyjne:					
	a) najem	5873·—				
	b) płace	115777·32				
	c) koszta podróży	7317·46				
	d) różne wydatki	16843·72				
	e) dodatki do kasy chor.	483·18	146294	68		
	2. Podatki i należytości		28074	81	174369	49
III.	Rezerwa na szkody nieuregulowane:					
	1. Ubezp. od wypadków	115850·—				
	mniej udział reubezp.	54521·56	61328	44		
	2. Inne ubezpieczenia	415300·—				
	mniej udział reubezp.	362273·17	53026	83	114355	27
IV.	Rezerwa premjowa:					
	1 Ubezp. od wypadków	61315·10				
	mniej udział reubezp.	31186·—	30129	10		
	2. Inne ubezpieczenia	206824·84				
	mniej udział reubezp.	199091·56	7733	28	37862	38
	Zwyżka z rocznego zarządu				21146	03
					390592	94

Przychody

I.	Przeniesiono fundusze z roku ubiegłego:					
	1. Rezerwa premjowa		150088	34		
	mniej udział reubezpieczenia		112566	25	37522	09
	2. Rezerwa na szkody nieuregulowane		203437	50		
	mniej udział reubezpieczenia		152578	13	50859	37
II.	Pobrane premje (po potrąceniu sprostowań:					
	1. Ubezp. od wypadków	153287·76				
	mniej udział reubezp.	77964·99	75322	77		
	2. Inne ubezpieczenia	517062·11				
	mniej udział reubezp.	497728·91	19333	20	94655	97
III.	Inne przychody:					
	1. Należytość od polis		43811	27		
	2. Bieżące odsetki		187	17	43998	44
IV.	Inne przychody				163557	07
					390592	94

Generalny Dyrektor:
Krosta m. p.

Wydawca: SPÓŁKA WYDAWNICZA. Redaktor naczelny i odpowiedzialny: Stanisław Rossowski.
Z Drukarni Polskiej, pod zarz. J. Raczyńskiego, Lwów, Chorążczyzna 31.